

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 180 Lei
 7e jumătate 90 Lei
 la America pe an 2 dolari.

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIAREA POPORULUI”, Blaj, Jud. Târnava-mică
 Director ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un sir mărunț odată 5 Lei
 a doua și a treia oră 4 Lei.

Vremuri noi, gânduri și hotărâri noi

Toată lumea vede, cu mare mâhnire, că după războiul cel mare s'au schimbat cu totul vremurile și împrejurările de trai. Astăzi, altfel suflă vânturile, par'că și soarele altfel strălucește și ploile vin altfel și oamenii s'au schimbat cu desăvârșire. Totul s'a schimbat, numai noi am rămas aceiași, cel mult că cei de demult am mai îmbătrânit și ne-am mai potolit puțin.

Ceeace ne privește însă pe noi plugarii, este schimbarea împrejurărilor de trai, ieftinirea bucatelor, scumpirea mărfurilor, ridicarea fără seamăn a cametei, înrăutățirea oamenilor, servitorii și muncitorii răi și neîndestuliți, datoriile cele multe cari ni-s'au adunat pe la cele bănci, cheltuielile tot mai multe pe cari le fac muierile și fetele noastre cu hăineturi, săpunuri și vopseli, scumpirea traiului la școală a copiilor noștri și mai știu eu câte altele.

Ei bine, recunosc și eu, că vremurile s'au schimbat, văd însă, cu mare durere, că noi nu avem de gând să ne schimbăm. Cheltuim și acuma tot atâta cât cheltuim și în vremurile bune, și nici că ne pasă că datoriile ni-se ridică, iar pământul îl lucrăm cu aceleași mijloace și tot atât de prost cum îl lucrăm și înainte de războiu, ba, luând în socotință faptul că lucrătorii sunt acuma mai răi și mai scumpi, îl lucrăm și mai prost.

La vremuri noi însă trebuie și gânduri și hotărâri noi. Iată însă ceeace am uitat noi. Asemenea suntem unei table care arată pe unde trecea pe vremuri drumul cel vechiu, tabla însă a rămas tot acolo, cu toatecă de atunci drumul trece prin altă parte. E lucru foarte firesc, ca, dacă s'a mutat drumul, să se mute și tabla după el, nu-i așa?

Vremuri noi, gânduri și hotărâri noi!

Înainte de războiu am scormonit numai pământul, cu un plug slab și vechiu, de acum să avem plug bun și

nou, și grapă bună și nouă, cu cari să pregătim bine pământul pentru sămăntură, ca nici spicoasele, nici cucuruzul, nici ierburile să nu mai sufere de uscăciune. Sămănta s'o alegem bine, s'o curățim de tot ce-o poate compromite, ca să avem bucate de clasa întâi, cari, oricât ar fi astăzi de ieftine bucatele, totuși se plătesc bine, în asemănare cu celelalte.

Mărfurile sunt scumpe? N'avem decât să nu cumpărăm decât ceeace ne este neapărat de lipsă din ele. Am văzut mai dăunăzi niște femei și fete la o farmacie din Blaj, cerând unele săpunul, altele crema de față și iarăși altele vopselele de buze cele mai scumpe. Se zice că n'avem bani. Cum au totuși aceste femei și fete sute de lei pe săpunurile, cremele și vopselele cele mai scumpe? Pentru ce poartă șorțele și năfrămile cele mai pipărat de scumpe? Dacă feldera de cucuruz e 28—30 lei, pentru ce oumpărăm săpunuri cu câte 60 lei? Oare nu ne-ar putea ajunge și unul cu 5—10 lei?

Cametele sunt mari, mai mari ca înainte de război? Să ne ferim deci a face datorii. Nu cumpărăm decât cu bani gata, iar când nu-i avem, răbdăm. În vremuri scumpe ca acestea nu se fac nici cununii, nici îngropăciuni, nici botezuri scumpe. Știu un țaran, care a luat din bancă 10,000 lei, ca să-și îngroape pe tatăl său, când îl putea îngropa și cu 1000 lei, și și-a răpus averea întreagă pentru o îngropăciune! Ei bine, are unul ca acesta minte?

Singurul lucru, împotriva căruia se pare că nu putem lupta, este înrăutățirea oamenilor. Dar și aici se găsește leac, numai să-l căutăm bine. Sprijinim-l oare noi pe preotul nostru, cum îl sprijinesc alte neamuri, Sașii și Ungurii de pildă? Așa că nu? Cum se vor îmbunătăți deci oamenii dacă nu-l ajutăm pe preotul în slujba sa?

Mai este apoi școala, da școala să-

raca, pe care am îndrăgit-o după războiu din seamăn afară prea mult. Foarte bine, să ne dăm copiii la școală, dar la școlile cele înalte numai pe cei buni de școală. Din câine nu faci slănină, și din copil prost și fără minte nici ministru, nici potracăr, nici popă, nici dascăl. Ce ți-e însă, că după războiu toată lumea a voit să-și facă din fecior cel puțin potracăr, dacă nu chiar deputat ori ministru!

Mai încet deci cu cele ambiții: Din copilul pe care-l vezi venind acasă cu media generală cel puțin 8 dacă nu 9, poți face ceva, dar din cel cu media 5 ori 4 cel mult taiefugă și vântură țara, ori, în cazul cel mai bun, un scribălau pela cele cântălării. Ce să mai zic apoi de nefericiții cari vreau să-și facă și din fete doctorițe, profesoare și potracărițe, ca pe urmă să se aleagă niște trase împinse pe cele străzi ale orașelor mari?

S'o luăm deci, dragii mei, mai cu încetul. Să nu voim a sări în lună, când nici până în vârful șurii nu ne putem ridica. Să nu credem că în România Mare chiar toate sunt cu puțință. Să privim puțin mai departe de vârful nasului și să ne cumintim. Să nu uităm că în natură nu se pot face sărituri prea mari, și că, dacă din întâmplare le-a reușit unora, nu poate să le reușască tuturor.

Încă odată deci: vremuri noi, — gânduri noi, hotărâri noi și fapte noi!

Nenorocire la aeroportul Băneasa.

Vineri 1 Maiu s'a întâmplat la aerodromul Băneasa de lângă București o mare nenorocire. Un student avu dorința să zboare cu aeroplanul. El se rugă de aviatorul Ionel Ghica să-i facă rost într'un aeroplan care va sbura în aceea zi. Fiind bun cunoscuți, dl Ionel Ghica i-a dat un aeroplan de al d-sale și un pilot. Dar după ce s'au urcat sus, studentului i-au venit amețeli. El avu însă dorința să facă și figuri prin aer. După prima învârtitură peste cap a aeroplanului, studentul leșină și se înțepenă cu piciorul pe cârmă, așa că pilotul nu mai putu face nimic. El căzură la pământ. Studentul a murit, iar pilotul s'a ales cu câteva rani.

Durerea ridică sufletul la Dumnezeu și-l curățește de scăderi

Omul pământesc, — adică omul care crede că pământul acesta este țânta sa, că numai plăcerile pământești îl pot feriți, că numai averea și indestulirea, traiul bun, indestulirea tuturor poftelor celor pământești este scopul său, — este adeseori greu înfrânt și înșelat în viață. Ași putea zice, că nu este zi fără de înfrângere sau desamăgire și că durerea își varsă colțul său amar în aproape toate daraverile omului.

Inchipuiți-vă un astfel de om care-și pune toată nădejdea într'un prieten. După atâtea amăgiri, după atâtea dureri, își află în sfârșit un prieten bun. Iată însă că, fie politica, fie alte interese pământești, într'o bună zi, răcește inima acestui prieten și omul meu se trezește lipsit de prietenul său cel bun. Ce amăgire groaznică îndură el cu acest prilej!

Să presupunem însă că legătura de prietenie e așa de mare, încât înfruntă orice interese pământești și că acești doi prieteni nu se despărțesc până la moarte. Într'o bună zi însă o boală grea sau o nenorocire îi desparte pentru totdeauna și omul meu rămâne singur în lume, singur singurel. Ce face atunci acest suflet bun de prieten? Se sbate, se svârcolește, poate blastămă soarta amară care l-a despărțit de ceace avea mai scump în lume, își caută mângăiere în toate părțile, în toate ocupațiile, iar pe urmă, printr'o fericită întâmplare, în dragoste, în simțământul acela adânc săpat în sufletele noastre de către Dumnezeu, găsindu-și o inimă curată, bună și nobilă care bate la fel cu a lui. După multă batere de cap, după îndelungate sbuciumări, în sfârșit se hotărăște să se căsătorească. Cu multă fericire bagă de seamă, că iată în sfârșit a aflat ceace a căutat, că viața casnică e mult mai plăcută și mai sănătoasă decât cea de burlac destrăbălat; dar încă nici nu s'a simțit deplin fericit, când observă, că inima consoartei sale începe a bate mai încet, că ea și-a găsit pe altul mai frumos, ori mai bogat, ori mai tânăr, ori mai cu vază. Ce durere îndură atunci acest suflet! Ce grozăvie, ce desnădejde! Ori, să presupunem, că inima aceea atât de mult iubită este sinceră, vine însă o boală grea, care o doboară la pat și pe urmă o despărțește pentru totdeauna de bărbatul ei, după un trai fericit de un an doi, rămânând și un copilăș orfan după ea. Cine poate descrie durerea bietului nostru om, cine-l poate mângăia? Lumea par'că se întuneacă pentru totdeauna înaintea lui, nu mai vrea să audă și să vadă nici o desfătare și atunci zice și el, cu Domnul nostru Isus Hristos: »Dumnezeul meu, Dumnezeuul meu, pentru ce m'ai lăsat?» (Mateiu 27, 46).

Da, în necazuri și dureri, în întristare și supărare, și sufletul cel mai îndepărtat de Dumnezeu se ridică la înălțimea cerului, aducându-și aminte că acolo sus, unde lumina ochilor noștri nu poate străbate, este cineva, este o ființă, care nu

se schimbă, care pururea aceeași rămâne, care are grijă de toți pământenii, care nu-și uită de nimenea și care rămâne pururea neschimbată, și această ființă este Dumnezeu. Omul cel mai pământesc, care niciodată nu s'a gândit serios la această ființă înaltă, despre care a învățat și a tot auzit, — fiind lovit de durere, își ridică sufletul la Dumnezeu și, dacă mai este și bine îndrumat, îi rămâne pururea credincios și sărută mâna care l-a lovit atât de amar, pentru că vede că altfel nu se întorcea niciodată la Domnul.

Câte pilde de întoarcere la Dumnezeu, după câte o mare durere, nu ne spune istoria și nu am văzut și citit în cursul vieții noastre! Episcopul francez Emil Bougaud ne istorisește despre un slujbaş, care ajunsese la mare cinste în fața marilor și semenilor săi, care era avut, fericit, avea de toate, numai credință nu. Insurându-se, a aflat o femeie cultă și cucernică, a devenit tată alor două fete, pe cari le-a crescut cât se poate de bine, cu toate că el însuși nu era creștin. Una era de 18, cealaltă de 16 ani, și erau amândouă frumoase și drăguțe și culte, de-ți era mai mare dragul să le privești. Într'o zi, fiica cea mai mare se îmbolnăvi de febră tifoidă și, după câteva zile de chinuri, muri. Soră-sa pe care tatăl o depărtase cu cea mai mare grabă, dar prea târziu, fu lovită și ea de aceeași boală și muri la câteva zile după soră-sa. Inchipuiți-vă starea acestui om! Și știți la ce rezultat a ajuns acest păgân? El își zicea de multeori că așa lovituri nu pot veni din întâmplare, pentru că dacă întâmplarea ar governa lumea, nu ar mai rămânea alta, decât a-și sparge capul de perete; că aceste lovituri nu pot veni din voința nesimțitoare și indiferentă a lui Dumnezeu, pentru că atunci el nu ar putea urla îndeajuns pe Dumnezeu. A recunoscut deci că Dumnezeu n'a făcut-o aceasta decât din iubire, din te miri ce pricină pe care acum nu o înțelege, dar va trebui s'o înțeleagă cândva. Și acest om îndurerat a devenit cu vremea un creștin bun, punând lumea în uimire prin tăria nădejdei și prin frumsețea credinței sale ajutând pe săraci și împărțindu-le zestrea celor două fiice ale sale.

Iată cum ridică durerea sufletul la Dumnezeu!

Dar omul nu se cufundă numai în lucrurile și plăcerile pământești, ci se strică, pierzându-și, prin păcat, frumsețea sufletului său. Dumnezeu însă, în nemărginita sa iubire de oameni, se îngrijește să nu ne scufundăm cu totul în păcat și trimite asupra noastră fulgerile durerii.

Știind Dumnezeu că omul fuge de calea cea strâmtă și colțuroasă a virtuții, mai ales prin îngâmfare, poftă și răsvărire, îi trimite durerea, care mai întâi îl umilește, apoi îl face să jertfească și pe urmă îl constrânge la ascultare.

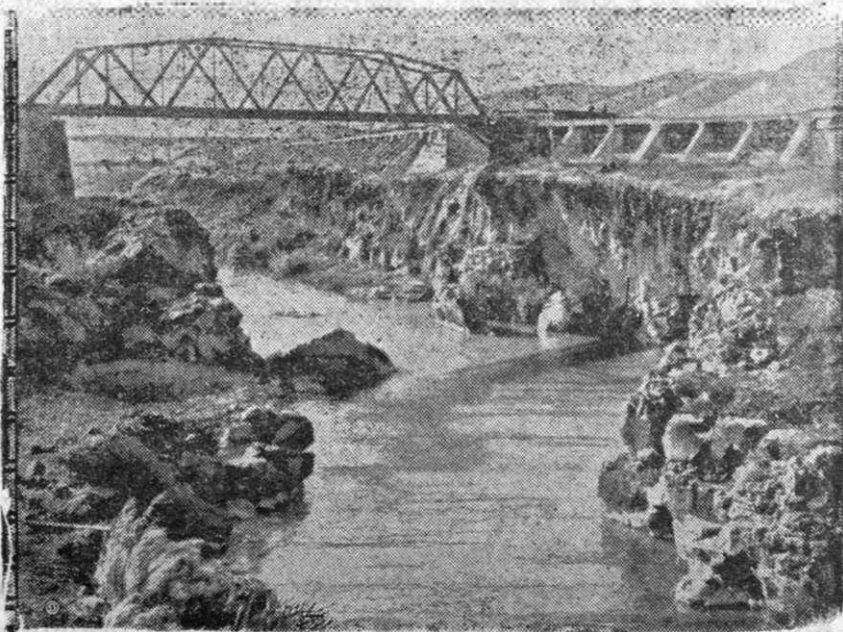
Priviți o nevastă tânără greu bolnavă. Unde este acum frumsețea ei, unde îngâmfarea? Când o privești mai întâi, o afli înaintea de toate foarte abătută și umilită. Ea nu se străduiește să-ți mai impună nici prin frumusețea, nici prin îngâmfare, vede ea bine că Dumnezeu a umilit-o. Dacă o examinăm însă și mai de aproape, observăm că femeia aceea îngâmfată, care nu se supunea nici lui Dumnezeu nici oamenilor, care credea că în jurul ei se învârte lumea întreagă, acum ascultă numai de bărbatul ei și de doctorul, ci până și de servitorii ei. Orice ar face, de oricât ar asculta, numai să se vadă din nou sănătoasă. Iată cum a înfrânt Dumnezeu în inima ei îngâmfarea, pofta și răsvăritarea.

Ori priviți pe patul morții un om neîncredincios, plin de răutate, plin de mândrie, plin de dușmănie. Nu-l vedeți, cât e acum de umilit și de bun, cum se supune la toate, cum își întinde mâna pentru împăcare! Cum s'a stins în el focul răului și al patimelor, cum s'au împrăștiat visurile sale necurate! Abia s'a dat puțin durerea și iată, el, mândrul, se supune el, cel rece, se încălzește; el, sălbatecul se îmblânzește.

Cine a făcut această minune? Nu așa, că durerea? Vedeți, cum i-a curățat sufletul de scăderi, cum l-a îndreptat. Cu tot dreptul se poate deci numi durerea al doilea botez, care ne curăță de păcate.

Și dacă durerea trimisă de Dumnezeu fără voia noastră, face astfel de schimbări în sufletele noastre, ce poate face durerea primită de bună voie și suportată cu răbdare de martir? **Părintele Iuliu**

Râul Iordanului

despre care atâta se cântă în cărțile noastre bisericești este, un râu destul de repede, așa că se poate ușor folosi pentru mânărea morilor. Englezii au hotărât să-l întrebuințeze pentru producerea electricității, așa ca întreg pământul sfânt să fie luminat de acest râu. În chipul nostru se vede o parte din acest râu, și anume partea unde se va face uzina electrică.

cova, administratorul parohial al Bucovei și pâr. Carol Pască preot în Zăicani, foarte mulți cantori din jur și sute de credincioși.

Facă-i Dumnezeu parte cu dreptii și în veci pomenirea lui!

Glasul unui creștin cucernic

Despre îmbrăcămintea femeilor și despre căsătorie

Femeile să fie îmbrăcate cu-viincios, împodobindu-se cu sfială și cu modestie și ... cu fapte bune, pe cum se cuvine femeilor.

L. Timotei II. 10.

În Nr. 4 din Aprilie 1930 al gazetei „Sentinela Catolică” din Iași am citit cu mare luare aminte articolul: *Instrucțiuni privitoare la îmbrăcămintea femeilor*, publicat de iubitorul de Dumnezeu, Preasfințitul Episcop Mihai Robu. Propunerea mea ar fi ca acest articol să fie publicat în toate gazetele religioase din România ori de ce confesiune ar fi, ca să se sâdească în inima fiecărui creștin, și cinstitele femei să se supună sfaturilor Preasfințitului Părinte Papa Piu al XI-lea. Și iarăși propun să se cetească acest articol în întregime de pe amvonul sfintelor Biserici, de On. Domni Preoți, fără frică că s'ar supăra On. Doamne Preotese, care și ele își trimit fetițele îmbrăcate în moda urfă, scurtă, la Biserică.

În Nr. 1—15 Februarie 1931 al gazetei „Sentinela Catolică”, am citit articolul numit: *Enciclica Preasfințitului Părinte Papa Piu al XI-lea* despre căsătoria creștinească. Acest articol a apărut și într-o cărticică. Să nu lipsească din casa nici unui creștin, ori de ce confesiune ar fi. Domnii Preoți să vestească despre înșămătatea ei de pe amvon; ca să fie ascultate și urmate sfaturile Sfântului Părinte Papa Piu al XI-lea. *Căci cine vă ascultă pe voi, pe mine mă ascultă. Cine mă ascultă pe mine, ascultă pe cel ce m'a trimis pe mine, a spus Mântuitorul.*

Gheorghe Cupcea,
plugar în Breb, j. Maramureș.

eram tot înghețat și amorțit, dar eram bucuros că am ajuns la timp și am găsit bolnava încă în viață. După ce am spovăduit-o și am împărțit-o și i-am dat sf. Maslu, m'am interesat să aflu ce boală avea și decând suferi și dacă chemase pe vr'un doctor. Biata femeie, mamă încă tinără cu 4 copii, zăcea în pat de o lună de zile din pricina unei răceli zdravene căpătate la spălat rufe la pârâu.

Acum deabia mai putea răsufla și era teapănă ca un butuc, neputându-se nici întorce măcar depe o parte pe alta. De doctor nici vorbă, una că nu au încredere într'nsul, alta că e prea departe și apoi că costă și parale. Dar cu toate acestea, bietii oameni s'au îngrijit de bolnavă; au chemat toate descântătorele din sat; una i-a stins cărbuni, alta i-a stins frigările, a treia i-a legat junghiurile cu ață, a patra i-a făcut crucea cea mare și așa mai departe, fiecare i-a făcut ce a știut și cum s'a priceput. Dar niște ceaiuri calde de floare de teiu, sau de romaniță, niște ventuze ori niște fricțiuni cu oțet aromatic, acestea nu se cunosc în sat; întâia grijă la orice boală este descântecul. Uitându-mă și cercetând prin casă, am mai observat că bolnava zăcea pe patru scânduri acoperite numai cu un țol subțire și murdar.

Patul acesta primitiv, care dealtminte este aproape în toate casele poporului nostru dela țară, era așezat lângă un perete umed și mușcălit. Atunci mi-am dat seama de durerile bietei femei și de adevărata pricină a boalei

Se fac alegeri nouă

Parlamentul a fost dizolvat — Guvernul face nouă alegeri — Pentru trimiteria acasă a Parlamentului între național-țărăniști și guvern s'a iscat o mare supărare — Guvernul pune liste dechilin sub numirea de „Uniunea Națională” — Partidele mari merg singure în alegeri — Ungurii încă merg de capul lor iar Sașii cu guvernul

Oceace se bănuia, s'a întâmplat. În ziua de 30 Aprilie Parlamentul a fost chemat la ședință și, încă în aceeași zi, după o cuvântare de program a d-lui prim-ministru Nicolae Iorga, s'a citit decretul de împrăștiere a Parlamentului său de dizolvare cum se zice.

Fruntașii partidelor politice aveau nădejdea, că li-se va da măcar prilejul să-și poată spune și dâșii cuvântul în fața noului guvern. Ba, până în clipa din urmă, se credea chiar că d. Iorga va încerca o cât de scurtă lucrare împreună cu fostul Parlament, spre a se putea face unele legi grabnice.

Însă nu s'a întâmplat așa.

Domnul Iorga, după ce într'o foarte frumoasă cuvântare a arătat ce vrea să înfăptuiască noul guvern, s'a arătat nelcrezător față de fostul Parlament și, printr'o trăsătură de condeiu cum se zice, a trimis pe foștii deputați și senatori la plimbare, vestind nouă alegeri, cari se vor face între 1—8 Iunie, anul curgător.

Dizolvarea Parlamentului a atins

foarte neplăcut pe național-țărăniști, cari au așteptat măcar atâta, să aibă ocazia a-și arăta simțirile lor, de bine de rău, față de noul guvern. Și fiindcă nu li-s'a dat măcar această păsuire, d. Iuliu Maniu, într'o adunare ținută îndată la casa partidului, a aflat cuvinte grele față de d. Iorga și noul guvern. Astfel între guvern și între național-țărăniști s'a declarat o mare încordare, care se va vâdi mai ales cu prilejul alegerilor. Inversunarea va fi mare între aceste două taberi.

Știut este că d. Nicolae Iorga până acuma n'a prea avut un partid al său și chiar și la cârmă nu a venit ca om de partid, ci ca bărbat cu mare trecere, mai ales pentru învățatura și marile servicii pe cari le-a făcut neamului în peste 40 de ani de muncă neîntreruptă și patriotică. Astfel, după ruptura cu partidele politice la dizolvarea Parlamentului, lumea se întreba:

— Oare cum va intra noul guvern în alegeri, dacă nu are partid? Ce liste va pune și cu ce oameni?

Domnul Iorga a răspuns curând la această întrebare și a spus:

— Noi vom face listele „Uniunii Naționale” și vom primi la noi pe toți aceia, cari vor ști să se deslipească de vechile obiceiuri și legături de partid și vor vrea să muncească pentru binele țării și al poporului. Îndeosebi vom lua pe listele noastre pe frunțașii feluritelor bresle din țară, ca să se curme odată cu frământările din partide și să se înceapă o viață nouă!

În fața declarațiilor de mai sus, partidele celea mari, adică național-țărăniștii, liberalii dlui Duca, averescanii și chiar și georgiștii adică partizanii dlui George Brătianu, și-au alcătuit vechile tabere la o parte și merg în alegeri cu listele lor deschilinite. Numai lupiștii doctorului Lupu s'au lipit până acum de guvern și va avea liste împreună. Sașii, după vechiul lor obicei, vor merge poate și ei cu guvernul, iar Ungurii de capul lor cu liste separate.

În chipul acesta, la alegerile din Iunie, în fața alegătorilor, pe mesele din gheretele de votare, vor sta 7—8 semne, cu de 4—5 ori atâtea nume, cari vor aștepta îmbucurătoarea pecete pe care scrie „votat”. Vor fi adevărate listele guvernului sau „Uniunea Națională”, listele național-țărăniștii, duciste, georgiste, averescane, ungurești, socialiste și poate și altele.

ei. Biata femeie, să zacă o lună de zile pe patru scânduri tari, s'o tragă curentul pe la perete și printre scânduri oridecâteori se deschidea ușa casei, s'o tragă umezeala și răceala peretelui atâta vreme! Era o adevărată minune cum de mai trăia.

Deși eram obosit peste măsură și nedormit, n'am plecat din casă până când în fața mea n'au așternut pe pat două brațe bune de paie și până când n'au pus pe perete un țol gros.

Și să nu credeți că erau oameni săraci, erau oameni cu stare și aveau de toate pe lângă casă iar pe ladă era o zestre frumoasă de țoale și de covoare. Întrebând apoi dacă și prin alte case oamenii dormiau tot pe astfel de paturi, mi s'a răspuns că da, că așa au fost deprinși de mici și că așa au apucat din moși strămoși. Biata lume! Oricât am crede noi că poporul nostru s'a mai deșteptat și civilizată, el este încă foarte înapoiat în ceea ce privește traiul de toate zilele. Poporul nostru e foarte muncitor și dacă nu dă în patima beției, el își alocauiește frumoase gospodării, dar doarme rău, mănâncă prost, trădește în murdărie și la caz de boală e sgârțit să cheltuiască pentru doctor și pentru leacuri; se caută mai mult prin babe și moare cu zile.

Citiți „UNIREA POPORULUI”

Prin urmare lupta va fi foarte grea și cu multe frământări. Pecețile de votare vor fi foarte pețite!

La tribunale s'au și depus capetele de liste și propaganda a început pretutindeni cu toată puterea. Domnul Iorga și-a pus candidatura la București, la Alba-Iulia, d. Maniu tot acolo, precum și dd. Duca, Averescu și alți șefi de partide.

La noi, în Târnava-Mică, național-țărăniștii au în cap de listă pe d. Dr. *Ioan Coltor*, fost de multeori deputat; guvernul are pe d. *Silviu Zeșcu*, fost inspector școlar; averescanii pe d. *Marcian Călușiu*; liberalii pe d. *Gheorghe Ciprianu*, fost ministru; au și liberalii georgiști candidat aparte. Vor avea și ungurii.

*

Alegerile vor fi ca și altă dată, cu propagandă prin comune, cu vorbiri, cu îndemnuri dela om la om. Cel mai cuminte și mai bun lucru este, ca alegătorii să-i primească în liniște și în pace pe toți și, la urmă să voteze, cu aseia, cu cari fi indeamnă chibzuală, inima și sufletul lor creștinesc și românesc. Să nu batjocorească pe nime, ci să fie demni, pașnici și înțelepți. Lucrurile bune nu se fac cu huiduieli, cu batjocuri și, ferească Dumnezeu, cu beții sau cu bătaii.

Omul înțelept își arată înțelepciunea chiar și față de potrivnicii săi. Votul este liber și nu trebuie primejduit cu turburări sau cu purtări rele.

Pe omul tău poți să-l ridici numai pe cale pașnică și chibzuită. Alegerile trebuie să fie, curate, demne și pașnice. Așa cere cinstea neamului nostru, așa cere țara și așa cere Majestatea Sa Regele.

A început judecarea spionilor sovietici. După cum am anunțat mai înainte, în ziua de 27 Aprilie a început judecarea celor închiși pentru că au făcut spionaj sovietic. În timp de trei zile s'a cetit numai ordonanța de punere sub acuzare. De aci încolo va urma ascultarea fiecărui spion. Judecătorii sunt dl general Constudoche Grigorie și dl colonel Turbatu Constantin.

Țările în cari se pot vinde vitele românești

Celea mai însemnate țări în cari se pot vinde vite românești sunt: *Franța, Elveția și Palestina.*

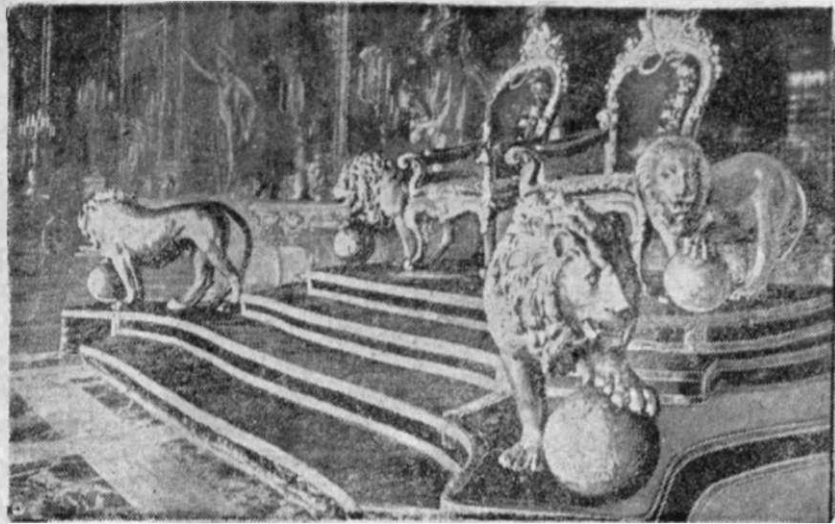
În *Franța* se pot vinde în fiecare săptămână 1000 de cai. Iar porci se pot vinde anual 2.000.000 bucați.

În *Elveția* se pot vinde în fiecare săptămână 500 de vite. Foarte puține vite vindem deadreptul în Elveția. Celea mai multe vite dela noi, mai ales din Ardeal ajung în Elveția ca vite italienești, fiindcă neguțătorii italieni, cari cumpără vitele din Ardeal le țin și le îngrijesc câte 8—10 zile și apoi le vând în Elveția.

Palestina are mare lipsă de vite cornute și sunt pe acolo mulți neguțători, cari umblă se cumpere vite din România.

Intâmplări din toată lumea

Averile fostului Rege al Spaniei

Chipul acesta înfățișează averile grozave din sala tronului fostului rege al Spaniei. Vedem acolo două scaune de aur și patru lei, jucându-se cu câte un glob. Atât lei cât și globurile sunt tot de aur. Sala aceasta acum este pecetluită, până se va ști, ce se va alege, din aceste mari bogății, ale cui vor fi, ale țării sau ale fostului rege.

Moștenitorul tronului italian la Tripolis

Moștenitorul de tron al Italiei se află de câțeva vreme, dimpreună cu soția sa, în Tripolis, o țară din partea de miazănoapte a Africii, pe care o stăpânesc italienii.

Inchiderea parlamentului bulgăresc

Cu prilejul închiderii parlamentului bulgăresc, numit sobranje, regele Boris al Bulgariei a ținut o vorbire. Chipul de mai sus ne arată pe regele Boris părăsind parlamentul. Cu câțiva trepți mai sus se vede și regina.

Noul director al poștelor. În zilele trecute rostul director al poștelor a demisionat din postul ce-l ocupa. Guvernul a numit în acest post pe d. general Banu Florescu, care a și depus jurământul Sâmbătă în 2 Mai.

Ce fac republicanii spanioli. Poporul spaniol, rămas fără de rege, este încoturnat ademenit la viața comunismului din Rusia. Organizațiile ascunse ale bolșevicilor s'au pus îndată în lucrare și mai ales muncitorii dela oraș fac într'una mișcări bolșevice. Ei cer ca să capete fiecare om arme și să se schimbe cu totul felul de viață. Conducătorii republicani au foarte mult de lucru cu aceste mișcări comuniste și lumea din afară privește cu multă groază la ceea ce s'ar putea întâmpla în Spania.

Guvernul cere seamă foștilor conducători. Noul guvern, prezidat de dl. Nicolae Iorga, unul din cei mai învățați oameni ai lumii și unul dintre cei mai mari iubitori de țară și neam, a și început prin anumite măsuri să ceară unora din foștii conducători seamă despre banii ce i-au luat dela stat. S'a aflat anume că mai mulți membrii din consiliul de administrație au luat bani mulți, peste ceea ce le dădea legea. Cei cu musca pe căciulă s'au și învoit să-i reînapoieze. Acum se vorbește că guvernul va face chiar o lege, după care se vor controla toate averile foștilor conducători ai statului.

Un tren de persoane se aprinde în plină fugă. Un tren de persoane care mergea dela Alexandria la Cairo (capitala Egiptului) s'a aprins din cauza unei osii. Focul a cuprins complet trei vagoane, care erau încărcate cu excursioniști. Până au băgat de seamă cei dela locomotivă, aproape toți călătorii din acele trei vagoane au fost arși. Mulți, cuprinși de groaza focului, au sărit pe geamuri afară, rânindu-se rău, ba unii chiar murind. Sunt de toți 61 morți și peste 40 răniți.

Cum s'a păcălit un mâncător de foc. Un comediant, care mânca toc, a suferit o ciudată păcăleală. El lua anume în gură petrol și apoi acest petrol îl aprindea atunci când sufla afară. Într'o zi însă se păcăli și în loc de petrol beu benzină. Când voi să aprindă benzina scuipată, focul se întinse cu repezeală prin gura lui, producându-i arsuri foarte mari.

Un furt de 18 miliarde Lei. După mai multe cercetări, Ministerul armatei a descoperit un nou și mare furt. Anume general în rezervă Eugen Sucescu, colonel Presbiterian, colonel Șoarec și I. Rădulescu, chimist, sunt învinuiți că în timp ce conduceau societatea „Ferro-Chimica“ au păgubit statul cu suma grozavă de 18 miliarde lei, adică jumătate din bugetul țării.

O femeie conducătoare a unei bande de hoți. În noaptea zilei de 27 Aprilie poliția din Brăila a reușit să pună mâna pe două persoane cari, împreună cu un altul, încercau să fure dela un mare magazin din acel oraș. Cei doi hoți arestați au mărturisit că mai au ortaci și pe alții, și au spus chiar locul unde i-ar putea găsi poliția. Polițiștii au decap îndată pe urmele celorlalți hoți și au

prins pe doi inși într'o crișmă tocmai când își ciocneau paharele. Strânși cu ușa, aceștia au recunoscut că făceau parte din banda de spargători și au mărturisit că drept conducător al bandei este femeia Elena Șelaru. Fiind arestată, femeia a recunoscut că ea era conducătorul bandei și că ea însăși lua parte la toate spargerile, îmbrăcându-se în haine bărbătești. Luați la întrebări asupra isprăvilor ce au făcut, hoții au declarat că au furat din peste cincizeci de locuri. La casa femeii Elena Șelaru s'a găsit marfă furată în valoare de peste două sute mii lei. Cercetările continuă.

Foc mare în Târgul-Săcuiesc. În săptămâna trecută un mare foc a distrus întreaga fabrică de parchete și cherestea din Târgul-Săcuiesc. Fiind multă lemnărie uscată, toată străduința oamenilor de-a stinge focul n'a avut rezultat. Pagubele sunt cam patru milioane de lei.

Pui de găină aduși cu aeroplanul. Din ce trec zilele din ce și nazdrăvanile vieții sunt mai ciudate. După cum spun gazetele cele mari, în 28 Aprilie au plecat din Anglia spre România două mii de pui de găină. Și, ca să nu vină prea mult pe drum, puii vor fi aduși cu aeroplanul. Ei au fost cumpărați cu scopul ca cu timpul să se prăsească și aici la noi găini de soi englezesc. Se vede că acelea sunt mai ouătoare ori mai cântărețe decât ale noastre.

O încercare fără succes. La Pitești trei răufăcători, au ajuns neobservați lângă depozitul de munițiuni al reg. 6 artilerie. Ajunși lângă magazin, oamenii s'au pus pe lucru și au așezat în trei colțuri trei fitiluri, prin aprinderea cărora urmăreau să arunce în aer întregul depozit. Dar, înainte de a-și putea pune planul în aplicare, ei au fost zăriți de sentinelă, care a dat alarma. De teamă că vor fi prinși au sărit toți trei asupra sentineleni cu gândul s'o omoare. Soldatul, reușind să iasă din mâinile lor, a tras trei focuri de armă spre ei. Răufăcătorii n'au fost pușcați, dar, sperându-se, au luat-o la fugă.

O expoziție de lucrări de-a copiilor în Japonia. În luna Noembrie, din toamna acestui an, se va face în Japonia o expoziție de lucrări de-a copiilor dela școala primară, din toată lumea. Ministerul școalelor din țara noastră a luat măsuri ca să se trimită și dela noi din țară lucrări la aceea expoziție (punere la vedere).

Condamnat de nouă ori la moarte. În săptămânile trecute a fost judecat la Berlin un mare tâlhar și criminal. Faptele lui Peter Kuerten au înspăimântat lumea întreagă prin grozăvenia lor. Acestui om îi plăcea să omoare oameni bătrâni și tineri și, mai ales, copile tinere. El ademenea pe uciși prin diferite mijloace și apoi, când era într'un loc ascuns, îi omora curat numai din plăcerea de a-i vedea în chinurile morții. După faptele sale el s'a numit vampir. Judecata n'a fost de loc cruțătoare față de un asemenea om, mai rău decât un animal, și l-a pedepsit de nouă ori la moarte. După cum i-a plăcut în viață să priviască pe alții în chinurile morții, tot așa și el de nouă ori va fi chinuit până în vecini cu moartea, și numai după aceea va fi omorât.

O întâmplare nenorocoasă. Câțiva locuitori din apropierea orașului Bacău au căzut victime unei neașteptate nenorociri. Mai mulți oameni erau în pădure la tăiat de lemne. Într'un moment dat, unei lovituri cu securoa la rădăcina unui copac i-a răspuns o puternică detunătură. Ce era? La rădăcina copacului se

afla un obuz rămas din timpul războiului. Tâmplător omul a lovit cu securoa tocmai locul aprinderii și glonțul a explodat. Cei șase oameni din apropiere au căzut dați în sânge. Dintre ei, doi sunt răniți iar patru morți.

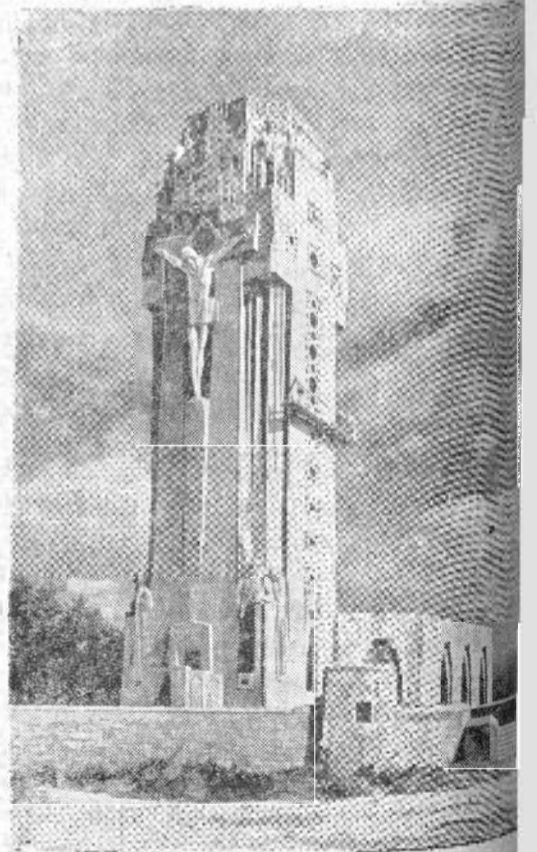
Se înființează Banca de agricultură. Într'o consfătuire ce s'a ținut la Ministerul de Industrie și Comerț dl. ministru Manoliescu a spus bancherilor de față că trebuie să dea cu toții o mână de ajutor la înființarea Băncii agriculturii. Banca agricolă se face cu scopul de a ajuta pe agricultorii cari, deși au muncit sârguincios și cinstit, au ajuns totuși la mari încurcături din cauza crăciei generale prin care trecem. Ajutorul consta în faptul că această bancă va da agriculturilor împrumuturi cu dobândă (cam) mică și pe un timp îndelungat. Banca va avea șase sute milioane Lei drept capital început.

Alegerea noului președinte de Republică în Franța. Dl. Gaston Doumergue președintele Republicii franceze a semnat decretul prin care se prevede că în 13 Mai vor face alegerile noului președinte. Celulazi i-s'au împlinit anii de conducere.

Și în Ungaria alunecă pământul. Cetitorii noștri își amintesc de vestea de câteva luni, când spuneam că în Franța o de pământ a piecat la drum. Același lucru întâmplă acum în Ungaria. Într'o comunitate lângă Budapesta o întreagă colină (coastă mică) a început să alunecă cu o iuțeală deosebită de mare. Într'o zi a făcut un drum de două metri. Câteva case au fost dărâmate și din apropierea colinei sunt amenințate aceeași prerie.

Aprinderea unei sonde de petrol în America. S'a vorbit mult în țara noastră, despre sonda de petrol dela

O biserică americană

În orașul Detroit din Statele Unite Americii de Nord s'a zidit această biserică în formă de turn, care este cea mai modernă totdeodată și cea mai scumpă biserică de acest fel din întreaga America. Lângă turn precum se vede, și o biserică, dar turnul mare este ceea ce face interesantă și în felul ei această biserică.

Unde-și va petrece Papa vara

Nu departe de Roma se află castelul Gandolfo, unde are de gând să-și petreacă Preafericitul Părinte dela Roma vara. Din cauza aceasta au și început să repare acest castel, care și pe vremuri a fost reședința de vară a Papilor.

reni, care, în ciuda tuturor eforturilor omenești, ardea în liniște cu gând de-a nu se mai stinge niciodată. Mulți ziceau că este o rușine pe țara noastră că nu poate stinge acel foc dela Moreni care zilnic ardea petrol de milioane de lei. Iată însă că acum câteva zile s'a aprins și în America o sondă de petrol. Ea arde cu o flăcără așa de mare încât, dela o margine la alta, sunt peste două sute de metri. Să vedem Americanii vor fi mai deștepți ca noi la stingerea focului?

Puterea bisericii. Săptămânile trecute a apărut la Roma Șematismul bisericii catolice, adică o carte care dă seama despre schimbările persoanelor bisericesti. După acest anuar, biserica apuseană are astăzi numai 59 cardinali în loc de 70, câți ar trebui să aibă, apoi 1604 episcopi, iar scaunul apostolic întreține legături diplomatice cu 36 state, în cari are câte un nunțiu apostolic.

Legea împotriva sudălmii este una dintre cele mai bune din câte a adus dl Mussolini de când este la putere în Italia. Înainte cu câteva săptămâni au fost pedepsiți trei cetățeni din orașul Pistoia, cu câte 2000 Lire, italiene pentru acest păcat. Gazeta sf. Părinte dela Roma scrie cu acest prilej următoarele: Dacă vor fi pedepsiți tot pe atât de aspru toți ceice calcă această lege, în câțiva ani statul italian își poate plăti toate datoriile din lăuntru și din afară, ba cetățenii nici nu vor mai trebui să plătească nici dări, și ar mai rămâne și bani destui, ca să fie ajutorați și cetățenii, cari n'au de lucru (șomeri). — Cu adevărat bună lege este aceea și ne mirăm, că la noi nu se aduce o astfel de lege, când știut lucru este, că după italieni și unguri noi românii suduim (înjurăm) mai urît și mai mult.

Trei mari sărbători are biserica apuseană anul acesta. Se împlinesc 700 ani dela moartea sfântului Antoniu de Padua, marele predicator și făcător de minuni, pe care italienii l-au numit „il santo = sfântul” încă trăind el; 700 de ani dela consiliu din Efez, oraș în Asia Mică, în care a trăit sf. evanghelist Ioan. La acest conciliu ecumenic s'a arătat erezia lui Nestoriu, patriarhul Ierusalimului, care susținea că Preacurata Vergură Maria a născut numai pe Isus omul. Conciliul dela Efez a condamnat (osândit) erezia lui Nestoriu și a decretat (hotărît) dogma (învățătura de credință) că Preacurata Vergură Maria este cu adevărat Născătoare de Dumnezeu. Această dogmă nu este o învățătură nouă, introdusă de conciliul dela Efez, ci conciliul dela Efez a exprimat numai ceea ce credeau toți creștinii, dela Hristos încoace, că

adecă Preacurata n'a născut numai un simplu om ci pe însuș Dumnezeu omul Isus Hristos, de aceea i-se zice cu drept cuvânt: Născătoare de Dumnezeu. A treia sărbătoare este împlinirea alor 700 ani dela moarea sf. Elisabeta.

Exerciții spirituale pentru parlamentari și polițiști. În Ungaria biserica romano catolică a început a se desvolta mult de când stă în fruntea ei cardinalul-primat Serédi. De câțiva ani el a dat poruncă să se țină în fiecare an exerciții spirituale mai ales pentru bărbați, iar dacă se poate pentru fiecare ocupațiune sau branșă separat. Astfel s'au ținut cu puțin înainte de Paști exerciții spirituale pentru parlamentarii catolici, la cari au luat parte la 150 deputați și senatori, cari s'au spovedit și cuminecat cu toții. Tot înainte de Paști s'au ținut exerciții spirituale și pentru polițiști, spovedindu-se și cuminecându-se cu totul nu mai puțin de 1450 polițiști.

Corpul omului

16. Rărunchii

Sângele umblând în toate părțile prin corp și hrănind celulele corpului, se încarcă cu multe materii rele și nefolositoare. Dacă acestea materii rămân în sânge, corpul suferă și se poate otrăvi. De aceea trebuie delaturate. O parte din ele se delatură prin sudori. Celea mai multe însă se delatură prin rărunchi.

Rărunchii sunt strecurătoarele corpului. Materiile rele din corp sunt cărate de sânge la rărunchi. Aici sângele se curăță de ele, se strecură ca și printr'o sitiță și când iese afară e curat.

În corpul omului sunt doi rărunchi, așezați în pânțele, în dreptul șelelor, de o parte și de alta a șirii spinării. Sunt de culoare roșie închisă și au forma unui bob de fasole.

Pe dinafară, rărunchii sunt învăliți într'o pieleță, care la copii e foarte subțire, la oamenii mari și mai ales la oamenii grași e foarte groasă, fiindcă e plină cu grăsime.

Sub pieleță este coaja rărunchilor, formată din numeroase bobite, iar sub coajă este măduva în care se văd multe dungi, cari nu sunt altceva decât țevișoarele prin cari se scurg materiile rele strecurate din sânge. În mijloc e lighienășul — basinetul — din care iese o țevă mai groasă numită ureter, ce duce până la beșica udului.

Sângele vine la rărunchi printr'o vână groasă. Aici se strecură de materiile rele și în stare curată se re'ntoarce iarăși în corp. Materiile rele se scurg prin țevișoarele măduvei în lighienăș și de aici prin uretere se varsă în beșica udului.

Materiile rele sunt formate din apă, sare, uree și acid uric. Toate materiile acestea formează urina sau udul.

O parte din materiile urinei se formează din mâncări, iar altele se formează în urma tocirei celulelor din corp.

Din beșica udului, urina e aruncată afară. Un om mare, dă afară într'o zi cam 1300 grame de urină.

Celce bea multă apă sau beuturi bețive, dă afară urină mai multă. Celce asudă mult, urinează mai puțin, din cauza că sudoarea încă este tot un fel de urină.

Starea sănătății, adeseori se poate judeca de pe urină. Din cauza aceasta doctorii, când vizitează un bolnav, pentru că să-i cunoască bine boala, îi cercetează și urina. Dacă urina este limpede, nu e primejdie, dacă însă urina e tulbură, omul e bolnav.

Nu toate durerile din dreptul rărunchilor sunt pricinuite de boalele de rărunchi. Răceala încă poate pricinui astfel de dureri, fără să fie rărunchii bolnavi.

Boalele de rărunchi sunt destul de primejdioase.

Impotriva republicei spaniole

Cardinalul arhiepiscop Seguro, cel mai înalt episcop catolic al Spaniei, este un mare dușman al republicei. El a avut îndrăzneala să chiar predice împotriva republicei. Chipul nostru ne arată pe acest cardinal, în îmbrăcăminte sa roșie și cu pălăria de cardinal în mână. Jur împrejur sunt mai mulți preoți înalți.

